

De tekst van Mattheus 4 Mattheus beschrijft hier de kern van het werk van Jezus. In drie onderdelen. Onderricht geven, leren.. verkondigen (nl het koninkrijk van de hemel) en genezen.

Dat genezen wordt breed uitgemeten.. ALLEN die ergens aan leden en gekweld werden door ziekte en pijn, en bezetenen, je kan het zo gek niet noemen, iedereen die ergens aan leed, kwam bij hem en hij genas hen. Hier wordt even een stempel van vermogen neergezet. En de massa's stromen toe!!!

Je zou zeggen dat je het werk van Jezus omvat hebt met 1. de genezingen, de letterlijke bevrijding van kwalen die hij biedt, en 2. het onderricht waar dat alles naar verwijst, de uitleg.

Maar in het midden van wat Jezus gaat doen staat: de verkondiging van het koninkrijk van God. Wat is dat? Het aanzeggen van wat *de werkelijkheid van God is*. Waar het eigenlijk om gaat bij dat leren en genezen. Wat gebeurt! Het koninkrijk .. nl de werkelijkheid van God. Dat klinkt wel theoretisch en abstract..

Maar Mattheus maakt het vervolgens concreet. In twee voorbeelden.

Een zinnetje waar je zo overheen leest: Jezus **ging wonen** in Kafarnaum, aan het meer van Galilea. En in de bijbel hebben ook de kleine zinnetjes een betekenis. Dit is meer dan een verhuisbericht. Jezus vestigt zich. Waar dan? Typerend genoeg niet op de plek waar iedereen het zou kunnen verwachten, dichtbij Jerusalem, maar in Galilea. En Galilea was in de ogen van de mensen achtergebleven gebied, een haard van politieke en sociale onrust. En de situatie van de mensen in wiens midden Jezus gaat wonen, wordt aangeduid met de woorden 'duisternis en 'schaduw van de dood'. (citaat uit Jesaja) Woorden die in eerste instantie slaan op het feit dat juist dit gebied vaak het toneel van oorlog is geweest met alle gevolgen van dien voor de bevolking. Maar in diepere zin is er ook spraken van duisternis als vervreemding van God. 'Van God los'-gebied.

Daar, in die situatie, woont Hij. En als Jezus daar woont, is God aanwezig, gebeurt er iets van God uit. Hij is het menselijk gezicht van God. Het zegt iets over God!

Dat wonen is niet een statisch iets. Het is niet een slot, een kasteel waarin hij zich terugtrekt. Het is een uitvalsbasis, van waaruit zijn leerlingen geroepen worden, van waaruit hij op pad gaat om te onderrichten en te genezen en in dat alles te verkondigen. Zijn woning is deel van die verkondiging. Ik ben waar jullie zijn. God!

En het tweede waarin het wezen van de boodschap van Jezus concreet wordt is in de vier leerlingen die geworven worden. Geen onderwijzing, geen genezing.. Hij zegt Kom, volg mij. En zij volgen. Meteen.

Die verkondiging, die centrale boodschap werkelijkheid van God (noem het koninkrijk) gebeurt in het concrete leven. Als een mens wezenlijk gezien in zijn ellende, geraakt, wordt, geroepen wordt. Dat gaat verder, dieper dan het begrijpen van de leer van Jezus of het zien van genezingen.

Nog even over die twee.

Wel van belang: Jezus legt uit.. Woorden, en uitleg en theologische begrippen zijn belangrijk. Ze vertellen ons met elkaar wie God is en wat Hij van ons verwacht. Fantastisch om zo te staan in een geloofstraditie en dat we hier samen kunnen komen om dat te delen en zelfs te vieren.. Maar we moeten er voor uitkijken: dat geloof iets is van je hersens. Van begrijpen van de leer. Dat is niet de essentie van wat ons doet geloven.

Is het dan genezing? Voor sommigen de toetsing van echt geloof dat er genezing plaats vindt. In het ziekenhuis waar ik werk... Zijn er wonderbaarlijke genezingen? Zelden. Meestal niet, hoe diepgelovig mensen ook zijn. Wel is er spanning, pijn, angst..

Dan kijkend naar de tekst: centrale boodschap is dat Hij daar, in die angst, pijn woont. Het is waar Hij zich vestigt, te midden van de mensen. En daarmee is de situatie voor mensen niet dusdanig veranderd dat nu alles goed kwam. Deze bewoner van Galilea heeft het niet allemaal goed gemaakt. Hij is later zelf gestorven op het kruis... En toch, en toch was er daar in die stad en omstreken iets veranderd met zijn aanwezigheid. Er werd genade gevonden. Mensen werden aanvaard die daarvoor verworpen waren; gezien werden die vergeten waren. Er scheen over dezelfde ellende een ander licht. Een licht van liefde en vertrouwen. Juist daar de essentie: dat je geraakt wordt in wie je bent. Dat is met de leerlingen gebeurd. Juist ook in het ziekenhuis worden zoveel diepe verbindingen ervaren. Tussen ouders en hun kind, met degenen die er werken, met God. Liefde!

Er is en blijft zoveel wat we niet begrijpen en waar we vragen over houden. Jammer van het tekort aan wonderen en genezingen.. Maar in het concrete leven gebeurt, geschiedt de verkondiging van het Rijk van God. Nu nog.

Geloof, hoop en liefde. Verkondiging van de Heer! In ons leven. Amen

Ds. Nette Falkenburg